

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลานี้เป็นความมิดมิดอย่างที่สุด กลางคืนที่น่ากลัวกำลังมาถึงจุดจบและลูกต้องเข้าไปสู่กลางวัน นี่คือการร้าวของกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งพื้นฐานของการได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที และชีวิตที่มีค่าเช่นเพชร?
- คำตอบ:** กิ๊ตะที่แท้จริงที่เป็นคำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพระเจ้า การกำหนดที่พ่อกำลังให้แก่ลูกเป็นการส่วนตัวคือกิ๊ตะที่แท้จริงที่ลูกได้มาซึ่งสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีและลูกกลับมามีค่าเช่นเพชร บารัตกลับมามีค่าเช่นเปลือกหอยผ่านกิ๊ตะนั้นเพราะพวกเขาได้ลืมนึกและทำให้สิ่งนั้นผิดไป
- เพลง:** โอ้... นักเดินทางของเวลากลางคืนอย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณไม่ไกลเลย ...

โอม ชานติ ลูกไม่ได้ประพันธ์เพลงนี้ ผู้คนที่ทำภาพยนตร์ได้แต่งเพลงนี้ขึ้น แต่เขาไม่เข้าใจความหมายของเพลงนั้น เนื่องจากการไม่รู้ความหมายที่แท้จริงของทุกสิ่ง ทั้งหมดจึงไร้ความหมาย พวกเขาร้องเพลงนั้นแต่พวกเขาไม่เข้าใจ เวลาที่ลูกได้รับศรัทธา ศรัทธาของผู้ใด? ศรัทธาของพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้จักพระเจ้า ดังนั้นผู้เลื่อมใสศรัทธาจะได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกได้อย่างไร? พระเจ้าคือผู้ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้คนร้องขอการปกป้อง ดังนั้นอย่างแน่นอนพวกเขาต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์บางประการ ปกป้องเราเถิด! พวกเขาร้องขอสิ่งนี้อย่างมาก แต่พวกเขาไม่รู้เลยว่าผู้ใดคือพระเจ้าและสิ่งใดที่ท่านปกป้องพวกเขา เพราะผู้เลื่อมใสศรัทธา, ผู้เป็นลูกไม่ได้รู้จักพ่อของเขา พวกเขาจึงไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ในเวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ในเวลานี้เป็นความมิดมิดอย่างที่สุด กลางคืนที่น่ากลัว กลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีนักปราชญ์ ครูหรือบัณฑิตใดที่รู้ว่าอะไรที่เรียกว่ากลางวัน ในความเป็นจริงแม้กระทั่งสัตว์ก็รู้ว่ากลางวันเป็นไปเพื่อการนอนและกลางวันเป็นไปเพื่อการตื่น แม้กระทั่งนกก็ไปนอนในตอนกลางคืนและทันทีที่ตอนเช้ามาถึงนกก็เริ่มโบยบิน กลางคืนและกลางวันนั้นธรรมดา นี่คือกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดและกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา กลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดคือยุคทองและยุคเงิน และกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดคือยุคทองแดงและยุคเหล็ก สิ่งนั้นต้องเป็นครั้งต่อครั้ง ระยะเวลาของกลางวันคือ 2500 ปีด้วยเช่นกัน ไม่มีผู้ใดรู้เกี่ยวกับกลางวันและกลางคืนนี้ ในเวลานี้ลูกรู้ว่ากลางวันกำลังมาถึงจุดจบนั่นคือ 84 ชาติเกิดของลูกกำลังมาถึงจุดสิ้นสุด นั่นคือวงจรของละครกำลังสิ้นสุดลงและกลางวันกำลังเริ่มขึ้น ไม่มีผู้ใดรู้ว่าใครเปลี่ยนกลางวันให้เป็นกลางวันและกลางวันให้เป็นกลางคืน พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาจะรู้สิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? ผู้คนกราบไหว้บูชาแต่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นผู้ใดที่พวกเขากำลังกราบไหว้บูชา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกว่า: สิ่งแรกสุดคือการทำให้กิ๊ตะผิดไป เขาพูดว่า: ศรัทธาภคทวีติยา จ้าวของกิ๊ตะคือพระเจ้าและไม่ใช่มนุษย์ บราห์มา วิษณุและชางก้าเรียกว่าเทพ และมนุษย์ในยุคทองเรียกว่าเป็นเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้ที่สูงส่งของศาสนาเทพเรียกว่าเทพด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้คนของบารัตเคยสูงส่ง แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้มีรื่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ มีคัมภีร์ศาสนาหลัก 4 คัมภีร์ นั้นไม่มีคัมภีร์ศาสนาอื่นใด ถึงแม้ว่าจะมี นั้นมีนิกายเล็กๆ มากมายที่ได้รับการก่อตั้ง เช่นนิกายที่ต่างกันของซันยาสซีและชาวพุทธ พระพุทธเจ้าก่อตั้งศาสนาพุทธ เขาจะพูดว่า: สิ่งนั้นสิ่งนี้คือคัมภีร์ศาสนาของเรา ชาวบารัตมีคัมภีร์ศาสนาเดียว เหล่าเทพในยุคทองมีคัมภีร์ศาสนาเดียวและนั่นเรียกว่าศรัทธาภคทวีติยา กิ๊ตะมาตา (แม่กิ๊ตะ) และผู้สร้างของกิ๊ตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อดวงวิญญาณกฤษณะจบสิ้น 84 ชาติเกิด แล้วเขาก็ศึกษาความรู้และราชาโยคะที่ถ่ายทอดจากพระเจ้าของกิ๊ตะ มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาได้ทำให้คัมภีร์ศาสนาที่สูงส่งเหนือสิ่งใดผิดไป เนื่องจากบารัตได้กลับมาไร้ค่าเช่นเปลือกหอย ความผิดเดียวในละครคือพวกเขาได้ทำให้กิ๊ตะนั้นผิดไป กิ๊ตะที่แท้จริงที่พ่อกำลังพูด ควรได้รับการตีพิมพ์ รัฐบาลควรพิมพ์กิ๊ตะที่แท้จริง สิ่งเหล่านี้คือคำพูดที่สูงส่งของพระเจ้า พ่อให้การกำหนดแก่ลูก ลูกควรเขียนสิ่งเหล่านั้นลงไปอย่างสั้นๆ ให้เป็นอย่างดี ลูกรู้ว่าลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีจากกิ๊ตะที่แท้จริง ลูกต้องเป็นของพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน ลูกต้องเข้าใจผู้เป็นเมล็ด ต้นไม้และวงจรของละคร มีการร้องว่า: ตอนเริ่มต้นของยุคทองคือสัจจะ นี่เป็นสัจจะและจะคงเป็นสัจจะ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะรู้จักต้นไม้ เมล็ดของต้นไม้ที่นั่นอยู่เบื้องบน นี่คือน้ำมันของความหลากหลายของศาสนา ทุกคนถูกรวมไว้ในสิ่งนั้น มีกิ่งก้านที่เล็กกว่ามากมาย มีลัทธิและนิกายมากมาย ผู้ใดคือผู้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของบารัต? พระเจ้า ไม่ใช่มนุษย์ที่ก่อตั้งสิ่งนั้น ศรีกฤษณะเคยเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เขาได้จบสิ้นสมบุรณ์ 84 ชาติเกิดและในเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้าย เมื่อลูกผ่านสภาพของสุริยวงศ์ จันทราวศ์แล้วก็ราชวงศ์พ่อค้า องค์กรของลูกก็เฝ้าแต่ลดลง อาณาจักรสุริยวงศ์ที่เคยสูงส่งในยุคทอง ในเวลานี้ได้กลับมาคดโกงในยุคเหล็ก

ในเวลานี้อาณาจักรสุริยวงศ์กำลังกลับมาส่งสงอีกครั้ง สติปัญญาของลูกสำนักรู้ว่าผู้ใดมีบทบาทที่สูงสุดเหนืออื่นใด ในเวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้ สิ่งหลักคือ: ขอการเวรต่อข้า คำสรรเสริญที่เป็นของท่านไม่สามารถถูกร้องเพื่อบราห์มา วิษณุหรือชางก้า ลูกจะให้คำสรรเสริญของประธานาธิบดีต่อนายกรัฐมนตรีหรือใครอื่น? ไม่เลย พวกเขามีสัญญาที่แยกกัน ไม่ใช่ทั้งหมดสามารถเป็นเช่นเดียวกัน ในเวลานี้ลูกได้รับสติปัญญา ลูกรู้ว่าพระคริสต์ได้รับบทบาทของเขาเช่นกันที่จะก่อตั้งศาสนาคริสต์ ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ดวงวิญญาณมีบทบาทที่ถูกบันทึกไว้ในเขา เขาต้องก่อตั้งศาสนาคริสต์ แล้วด้วยการกลับมาให้ชาติเกิดและต้องหล่อเลี้ยงสิ่งนั้น เขาต้องผ่านสภาพสโตร์โซและตโม ในเวลาสุดท้ายทั้งต้นไม้ต้องถึงสภาพเสื่อมโทรมผุพังอย่างสิ้นเชิง ลูกรู้ว่าแต่ละคนได้รับบทบาทมากเพียงใด และพระพุทธรเจ้าต้องทำการหล่อเลี้ยงยาวนานเพียงใด พวกเขาเฝ้าแต่กลับมาให้ชาติเกิดในรูปและนามที่ต่างกัน ในเวลานี้บาบากำลังทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกล และไม่มีขีดจำกัดอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามบางคนไม่สามารถจดจำชีพบาบา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกไม่ได้แม้กระทั่งอธิบายสิ่งนี้ บาบาได้อธิบายแก่ลูกหลายครั้งว่าดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายของเขากำหนดไว้ พวกเขาละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกล้าอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ เพียงผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนทุกวันเท่านั้นที่จะเข้าใจ บางคนอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยขณะที่ก้าวไป ลูกร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกของท่าน พ่อพูดว่า: พ่อกำลังดลใจลูกให้เพียรพยายามเพื่อให้มรดกที่ไร้ขีดจำกัดแห่งสวรรค์แก่ลูก ลูกต้องไม่อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย ลูกหยุดศึกษาเล่าเรียนการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้น บางคนล้มศึกษาและแล้วเข้าไปสู่กิเลส พวกเขากลายเป็นสิ่งที่พวกเขาเคยเป็นก่อนที่จะมาที่นี่ ขณะที่ก้าวไปพวกเขาใกล้ล้มลง มีสิ่งใดอื่นที่สามารถเกิดขึ้น? แม้ว่าพวกเขาอาจมีความสุขที่นั่น จะมีความแตกต่างในสภาพของเขานี้ ทั้งหมดนั้นไม่มีความสุข ที่นั่นราชาและปวงประชาทั้งหมดมีความสุข อย่างไรก็ตามลูกต้องประกาศสิทธิ์ในสภาพที่สูง หากลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน แม่และพ่อจะพูดว่า: ลูกนั้นไม่มีค่า บางคนอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยขณะที่ได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเขาจากพ่อ มายาจุโจมพวกเขาขณะที่ก้าวไป ดังนั้นพวกเขาจึงหันหลังกลับ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้สะสมมาก็สูญเสียไป ดังนั้นพวกเขาจะกลายเป็นสิ่งใด พวกเขาจะไปสวรรค์ แต่พวกเขาจะกลายเป็นปวงประชาธรรมดาอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: หากลูกกลายเป็นของพ่อแล้วนั่งลงด้วยความเหน็ดเหนื่อย หรือหากลูกกลายเป็นคนทรยศลูกจะกลายเป็นสัปเหร่อของปวงประชา ทุกประเภทนั้นจำเป็น หากขณะที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาหยุดศึกษาเล่าเรียนแล้วก็ไม่มีคนใดในโลกมากกว่าพวกเขา บางคนเขียนว่า: ท่านคือแม่และพ่อและนั่นคือลูกของท่านและด้วยความเมตตาของท่านเท่านั้นที่ฉันได้รับความสุขแห่งสวรรค์อย่างมากมาย มีเมตตาเกิด! พ่อพูด: ไม่มีเรื่องของความเมตตา พ่อคือครูและดังนั้นพ่อจะสอนลูก เพียรพยายามเพื่อจะสอบผ่านด้วยคะแนนที่ดี พ่อจะไม่นั่งและให้พรแก่ทุกคน คงอยู่ในโยคะและลูกจะได้รับผลกำลัง ไม่ใช่ทุกคนจะนั่งบนบัลลังก์ ลูกจะนั่งบนศิระของกันและกันหรือ? ดังนั้นมี 4 ศาสนาหลักและ 4 คัมภีร์ สิ่งเหล่านั้นก็คือคัมภีร์หลัก ที่เหลือทั้งหมดคือลูกของกิตะ เพียงจากแม่และพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก ในเวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว บุคคลหนึ่งไม่สามารถกลายเป็นราชาเหนือราชาเพียงด้วยการศึกษากิตะ บาบาเคยศึกษากิตะด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น สิ่งเหล่านั้นคือคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องเพียรพยายามและกลับมา 16 องค์สมบูรณ์ ในเวลานี้ลูกไม่มีองศาหรือคุณธรรมใดๆ ลูกแม้กระทั่งร้องว่า: ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใด โปรดมีความเมตตาต่อฉัน! ทำให้ฉัน 16 องค์สมบูรณ์อีกครั้ง ทำให้ฉันเป็นสิ่งที่ฉันเคยเป็นอีกครั้ง ในเวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อมาและอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว พวกเขาได้สร้างองค์กรที่เรียกว่านิรกุล (ปราศจากคุณธรรมด้วยเช่นกัน) ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของนิรกุล “Nirgun” และนิรการ “Nirkaar” (ปราศจากรูป) ชีวิตมีรูปเช่นกัน สิ่งใดที่มีนามนั้นต้องคงอยู่ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง แต่ยังคงมีชื่อ ธาตุบราห์มาที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่นั้นคือสถานที่ที่มีชื่อด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดที่ปราศจากรูปและนามที่สามารถคงอยู่ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการผิดพลาดที่ใหญ่หลวง เพียงเมื่อผู้คนเข้าใจสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่พวกเขาสามารถมีศรัทธาใน บาบา ในเวลานี้ฉันรู้จักท่าน ฉันได้ประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของฉันจากท่านทุกๆ วงจร เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาเช่นนั้นเท่านั้นที่ลูกสามารถศึกษาเล่าเรียน พื้นที่ที่ลูกจากที่นี่ไป ลูกก็ล้ม เหตุนี้เองก่อนอื่นใดลูกจึงควรทำให้พวกเขาเขียนว่า: อย่างแท้จริงชีพบาบาได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่เรา พวกเขาเขียนสิ่งนี้แล้วพวกเขาก็ไม่ศึกษาเล่าเรียน บางคนแม้กระทั่งเขียนสิ่งนี้ด้วยเลือด แต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นในวันนี้อีกต่อไป มายาฉลาดอย่างยิ่ง พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูก งานรับใช้จะเกิดขึ้นในอัตราเร็วเมื่อจดหมายเช่นนั้นถูกส่งออกไป กองทัพซัคติของลูกนั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บางคนคือหัวหน้าผู้บังคับบัญชา บางคนคือนายร้อยและบางคนคือนายพัน พร้อมกันกับทหารก็มีบางคนแบกสัมภาระด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นคือกองทัพ บาบาเฉลียวลูกให้เพียรพยายาม เป็นที่เข้าใจจากความเพียรพยายามของแต่ละคนว่าเขาจะกลายเป็นราชาหรือราชินี ปวงประชาที่มั่งคั่งที่ดีหรือปวงประชาที่ธรรมดา สาวใช้หรือคนรับใช้ นี่คือนิสัยที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ ดังนั้นสิ่งแรกและสิ่งหลักควรถูกรับไป บาบาทำทนายอาหารต่ออย่างมาก ดังนั้นลูกควรมีความคิดเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ที่

ต้องทำอะไรอย่างรวดเร็ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เหน็ดเหนื่อยต่อการศึกษาล่าเรียน อย่างแน่อนให้ศึกษาและสอนการศึกษาที่สูงส่งที่สุดทุกวัน

2. สร้างวิธีการในการทำงานรับใช้ที่เร็ว คงอยู่ในโยคะและรับพลังจากพ่อ อย่าได้ร้องขอความเมตตาหรือพร

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และเก็บรักษาพรของความสุขไว้ในชีวิตบราห์มินของลูกอย่างสม่ำเสมอ

ความสุขนั้นเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของชีวิตบราห์มิน และการอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นความยิ่งใหญ่ ผู้ที่เก็บรักษาพรของความสุขไว้กับตนเองอย่างถาวรนั้นยิ่งใหญ่ ดังนั้นอย่าได้สูญเสียความสุขของลูกไป ปัญหาจะมาและไป แต่อย่าปล่อยให้ความสุขของลูกหายไป เพราะปัญหาคือสถานการณ์ภายนอกที่มาจากผู้อื่น และปัญหาเหล่านั้นจะมาและก็ไป ความสุขคือสมบัติส่วนตัวของลูกเองและลูกจงเก็บรักษาสมบัติของลูกไว้กับลูกเสมอ ดังนั้นแม้ว่าลูกกำลังจะจากร่างกายของลูกก็อย่าได้ปล่อยวางความสุขของลูกไป หากลูกมีความสุขในขณะที่ลูกออกจากร่างของลูก ลูกจะได้รับร่างใหม่ที่สวยงาม

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับสิทธิ์ของการแสดงความยินดีจากหัวใจของบัณฑิตา อย่าได้มองดูที่สถานการณ์ต่างๆมากมาย แต่จงชั่งแวงอยู่ในงานรับใช้โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

*** โอม ขานติ ***